

РЕШЕНИЕ

№ 6650

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6879** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 04.06.2021 г., постановено по НАХД № 4252/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 96-и състав е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-141/26.02.2021 г., издадено от заместник-председател на Комисия за финансов надзор (КФН), с което спрямо Застрахователно дружество /ЗД/ [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено административно нарушение по чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 от Кодекса на застраховането /КЗ/.

В срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от санкционирания застраховател. С касационната жалба се релевират основанията по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът поддържа, че нарушението не е извършено в условията на повторност. Счита, че е налице съществено процесуално нарушение, доколкото е АУАН не е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност. Твърди още, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението. Счита, че наложеното наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл. 12 от ЗАНН. Позовава се и на чл.28 ЗАНН. Моли за отмяна на атакувания съдебен акт и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София - град касаторът не се представлява.

Ответникът - КФН, чрез юрк. Г. оспорва касационната жалба включително в подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо - постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка: Между ЗД [фирма] и К. С. Д. бил сключен застрахователен договор – полица № ВG/02/119002134004, с период на покритие от 08.08.2019 г. до 08.08.2020 г. относно застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на л.а. марка „А.“, модел „А3“ с рег. [рег.номер на МПС] .

Във връзка с настъпило на 04.07.2020 г. застрахователно събитие с горепосочения автомобил – ПТП, собственикът на увредения мотоциклет „П.“ с рег. [рег.номер на МПС] – М. М., подал на 09.07.2020 г. в ЗД [фирма] уведомление за изплащане на застрахователно обезщетение, като претенцията била заведена под № [ЕГН] на 13.07.2020 г. от служители на ЗД [фирма]. При завеждане на претенцията били представени документи, относими за определяне на размера и основанието на застрахователното обезщетение, вкл. и банкова сметка. На 13.07.2020 г. бил извършен оглед на увреденото МПС, въз основа на който е изготвен опис на констатираните увреждания. На 25.08.2020 г. пред застрахователя е представена проформа фактура за отстраняване на щетите, която е без значение за определяне на основанието и размера на претенцията, тъй като застрахователят е определил стойността чрез експертна оценка. На 10.09.2020 г. с писмо с изх. № ОК-550828 застрахователят е уведомил ползвателя на застрахователната услуга М. М. и ОДМВР - В. Т., сектор „Пътна полиция“, че тъй като по претенцията е налице „тотална щета“ по смисъла на чл. 390, ал. 2 КЗ, преди изплащане на обезщетението е необходимо пред застрахователя да се представят документи, доказващи прекратяване на регистрацията на превозното средство.

На 18.09.2020 г. пред застрахователя е постъпило запитване от М., в което от застрахователя е поискано да представи информация за определения размер на застрахователното обезщетение. С писмо от 25.09.2020 г. ЗД [фирма] е отговорило на ползвателя на застрахователната услуга.

На 08.10.2020 г. пред застрахователя са постъпили изискваните доказателства за прекратяване регистрацията на увреденото МПС.

На 08.12.2020 г. ЗД „Б. И.“ е изплатило в полза на М. застрахователно обезщетение в размер на 706.30 лева.

След като ЗД не се произнесло в законоустановения 3-месечен срок по заведената щета, М. подал жалба в КФН, управление „Застрахователен надзор“, с

която сигнализираше КФН за липсата на произнасяне от страна на ЗД „Б. И.“ по заведената претенция.

По случая била образувана проверка, като проверяващите служители от КФН изискали цялата налична документация по образуваната в ЗД „Б. И.“ щета № [ЕГН]/12.10.2019 г., като с писмо с вх. № 91-02-1243 от 10.12.2020 г. ЗД „Б. И.“ изпратило на КФН официален отговор, ведно с цялата документация по претенцията.

В резултат на констатациите, направени от св. Д. Н. на длъжност „младши експерт“ в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ към КФН, последната съставила АУАН № Р-06-59/21.01.2021 г. срещу ЗД „Б. И.“, връчен на представител на ЗД, за извършено от дружеството административно нарушение по чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ. Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното НП.

ЗД „Б. И.“ било наказано с влязло в сила на 13.06.2020 г. НП № Р-10-6/02.01.2020 г., издадено от заместник-председателя на КФН, с което на застрахователното дружество била наложена имуществена санкция за извършено административно нарушение по чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Решението е правилно.

По силата на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Процесното нарушение е извършено на 13.07.2020 г., от което следва, че е извършено в едногодишния срок от влизане в сила на НП № Р-10-6 от 02.01.2020 г., което е влязло в сила на 13.06.2020 г. Нарушението е едно и също, налице е повторност и АНО правилно е приложил санкционната норма. Фактът на повторност е относим към определяне на относимото наказание и тъй като АУАН, няма санкционен характер и не съдържа санкционна част, не е необходимо и в неговото съдържание да бъде отразено, че нарушението е в условията на повторност. В случая съгласно изискванията на ЗАНН в АУАН е посочено единствено материалната разпоредба, която е нарушена, но не и санкционната норма.

Споделят се и доводите на СРС за законосъобразност на наложеното наказание. Чл. 496, ал. 2 от КЗ установява задължение за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ в срок не по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 КЗ пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или неговия представител - в случая в тримесечен срок, считано от 13.07.2020 г. ЗД [фирма] е изплатило застрахователното обезщетение на 08.12.2020 г., което е пет месеца след законоустановения срок, поради което наложеното наказание е законосъобразно и отговаря на целите на наказанието определени в чл. 12 от ЗАНН.

Неоснователно е оплакването на касатора за неправилно определяне на датата на извършване на нарушението. Доколкото нормата на чл. 496, ал.2 от КЗ предвижда срок не по – дълъг от три месеца от предявяването на претенцията, то датата на извършване на нарушението е определена правилно, като деня, следващ изтичането на

този срок, в случая 14.10.2020 г.

Неоснователен е и доводът, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл.28 ЗАНН. Непълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като се съобрази характера на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Освен това в конкретния случай се касае за повторност, а не за инцидентност при изпълнение на едно и също по вид задължение.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.06.2021 г., постановено по НАХД № 4252/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-и състав.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

